

Організація підготовки та методика проведення бойових стрільб (відділення (екіпаж танків), взвод механізованих і танкових підрозділів)

У військовій навчально-методичній публікації викладені основні теоретичні положення та рекомендації щодо організації підготовки та методики проведення бойових стрільб механізованих (танкових) взводів, відділень (екіпажів танків) Сухопутних військ Збройних Сил України.

Організація підготовки та методика проведення бойових стрільб механізованих (танкових) взводів, відділень (екіпажів танків) Сухопутних військ Збройних Сил України розроблена Головним управлінням бойової підготовки Сухопутних військ Збройних Сил України під загальним керівництвом заступника Головнокомандувача Сухопутних військ Збройних Сил України з бойової підготовки — начальника Головного управління бойової підготовки (Сухопутних військ) генерал — лейтенанта Дячука Г. І.

ОРГАНІЗАЦІЯ ПІДГОТОВКИ ТА МЕТОДИКА ПРОВЕДЕННЯ БОЙОВИХ СТРІЛЬБ

**ВІДДІЛЕННЯ (ЕКІПАЖ ТАНКІВ),
ВЗВОД МЕХАНІЗОВАНИХ
І ТАНКОВИХ ПІДРОЗДІЛІВ**

Видавництво
«Центр учбової літератури»
Київ — 2024

УДК 358.116

О-64

Організація підготовки та методика проведення бойових стрільб (відділення О-64 (екіпаж танків), взвод механізованих і танкових підрозділів). Методичний посібник. — Київ: «Центр учбової літератури», 2024. — 86 с.

ISBN 978-611-01-3211-4

У військовій навчально-методичній публікації викладені основні теоретичні положення та рекомендації щодо організації підготовки та методики проведення бойових стрільб механізованих (танкових) взводів, відділень (екіпажів танків) Сухопутних військ Збройних Сил України.

Організація підготовки та методика проведення бойових стрільб механізованих (танкових) взводів, відділень (екіпажів танків) Сухопутних військ Збройних Сил України розроблена Головним управлінням бойової підготовки Сухопутних військ Збройних Сил України під загальним керівництвом заступника Головнокомандувача Сухопутних військ Збройних Сил України з бойової підготовки — начальника Головного управління бойової підготовки (Сухопутних військ) генерал — лейтенанта Дячука Г. І.

ISBN 978-611-01-3211-4

ЗМІСТ

	ВСТУП	5
	ПЕРЕЛІК СКОРОЧЕНЬ ТА УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ	6
1	ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ	7
2	ПІДГОТОВКА БОЙОВИХ СТРІЛЬБ	7
2.1	Підготовка занять	7
2.2	Планування бойових стрільб	8
2.3	Мішенева обстановка	12
2.4	План бойової стрільби	15
2.5	Підготовка особового складу	16
3	ПРОВЕДЕННЯ БОЙОВИХ СТРІЛЬБ	16
4	ПРОВЕДЕННЯ РОЗБОРУ БОЙОВИХ СТРІЛЬБ	21
5	ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ І ПРОВЕДЕННЯ БОЙОВИХ СТРІЛЬБ В ГОРАХ	21
6	ОЦІНКА БОЙОВИХ СТРІЛЬБ	22
6.1	Оцінка за тактичні дії підрозділу на бойових стрільбах	22
6.2	Оцінка результатів вогневого ураження	23
6.3	Висновок	24
Додатки:		
1	Перелік документів які відпрацьовуються в частині, підрозділі для проведення бойових стрільб взводів, відділень (екіпажів)	25
2	Робота командира механізованої роти над вихідними даними бойової стрільби взводу (варіант)	27
3	Вказівки керівника навчання щодо підготовки бойової стрільби взводу (варіант)	30
4	Розробка плану проведення бойової стрільби (варіант)	33
5	Порядок розробки схеми мішеневої обстановки на бойові стрільби (варіант)	34
6	Алгоритм дії керівника бойової стрільби відділення(взводу) (варіант)	39
7	План проведення заняття з вивчення заходів безпеки з особовим складом 1 взводу 1 роти	46
8	План проведення бойових стрільб з 1 механізованим взводом 1 механізованої роти (варіант)	48
9	План проведення бойових стрільб з 1 механізованим взводом 1 механізованої роти	52
10	План проведення бойової стрільби з 1 механізованим відділенням 1 мв 1 мр	62
11	План проведення бойової стрільби з 1 механізованим відділенням 1 мв 1 мр	68

12	План проведення бойової стрільби з 1 танковим екіпажем 1 тв тр	74
13	Схема управління мішеневою обстановкою	80
14	Картка обліку результатів ураження мішеней при бойовій стрільбі 1 механізованої роти	81
15	Картка обліку результатів ураження мішеней при бойовій стрільбі 1 взводу 1 механізованої роти	82
16	Відомість результатів контрольного заняття з вогневої підготовки до виконання бойових стрільб на тактичних навчаннях відділень 1 взводу 1 механізованої роти	83
17	Відомість визначення оцінок за бойові стрільби взводів 1 механізованої роти	84
	СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ (ДЖЕРЕЛ)	85

ВСТУП

Бойові стрільби взводів, відділень, екіпажів танків є основною та найбільш ефективною формою навчання підрозділів з тактичної підготовки, важливим етапом їх бойового злагодження, підвищення польової навченості та готовності до виконання бойових завдань у різних умовах обстановки.

Бойова стрільба в складі механізованого відділення (танкового екіпажу), механізованого (танкового) взводу проводиться на завершальному етапі злагодження відділень, взводів на тактичному навчальному полі і повинна забезпечувати дотримання заходів безпеки під час їх проведення з використанням озброєння бойових машин піхоти (БТР, БРДМ), танків, усіх видів стрілецької зброї і гранатометів та засобів підсилення підрозділу, який навчається. Вона проводиться як один етап. Під час проведення бойової стрільби перевіряються тактико-вогневий вишкіл підрозділу та навченість особового складу з інших предметів бойової підготовки. Тому при складанні плану командир, який проводить бойові стрільби повинен визначити місце та час і порядок стрільб. **Головна мета бойових стрільб** – перевірка навченості командирів взводів, відділень (екіпажів) в управлінні особовим складом та підрозділом, визначення його рівня тактико-вогневого вишколу.

ПЕРЕЛІК СКОРОЧЕНЬ ТА УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ

Скорочення та умовні позначення	Повне словосполучення та поняття, що скорочуються
1	2
АК-74	Автомат Калашнікова
АГС-17	Автоматичний гранатомет станковий
БМП	Бойова машина піхоти
БТР	Бронетранспортер
БРДМ	Бойова розвідувальна дозорна машина
ЗС України	Збройні Сили України
КС	Курс стрільб
ПТРК	Протитанковий ракетний комплекс
ППД	Пункт постійної дислокації
СПГ-9	Станковий протитанковий гранатомет

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Під час підготовки та проведення бойових стрільб командири та підрозділи практично виконують завдання в загальній тактичній обстановці, що постійно розвивається, за єдиним замислом і відпрацьовують увесь комплекс тактичних завдань, притаманних кожному виду бою, з обов'язковим проведенням заходів бойового, тилового та технічного забезпечення.

Підрозділи на бойові стрільби виводяться у повному складі з озброєнням, необхідною кількістю бойової техніки, що забезпечує якісне відпрацювання поставлених питань.

З відділенням (танковим екіпажем), з механізованим (танковим) взводом бойові стрільби проводяться при укомплектованості особовим складом, озброєнням і технікою не менше ніж на 50% від штату мирного часу. Вони проводяться, у масштабі взводу, роти, (батальйону). Етап стрільби для кожного відділення (екіпажу), взводу керівником визначається згідно замислу.

Залежно від змісту теми бойових стрільб та умов, для відпрацювання питань взаємодії, на бойові стрільби з механізованим взводом можуть залучатись танк, кулеметне відділення, відділення (обслуга) АГС-17, СПГ-9 або ПТРК, а з танковим взводом, механізоване, зенітно-ракетне, відділення, чи інші засоби посилення.

Теми бойових стрільб відділень (екіпажів танків) визначає командир роти, взводів – командир батальйону. Бойові стрільби відділень організуються і проводяться під керівництвом командира взводу, а взводів – під керівництвом командира роти. У танкових підрозділах керівник стрільб екіпажів танків командир роти, а танкових взводів – командир батальйону.

Бойові стрільби відділень (екіпажів танків), взводів проводяться по **два у кожному періоді навчання**. Етап бойової стрільби для відділення (екіпажу), взводу виконання завдань вогневого ураження противника, визначається керівником і повинно передбачати дії у будь-яких умовах обстановки.

Тривалість бойових стрільб з **механізованим відділенням, взводом – 4 години, - танкового екіпажу, взводу – 3 години** .

2. ПІДГОТОВКА БОЙОВИХ СТРІЛЬБ

2.1. Підготовка занять

Навченість ефективність та якість бойових стрільб у значній мірі залежить від методичної майстерності керівника та наявності часу на їх підготовку . Вона починається завчасно, але не пізніше, ніж за 7-10 днів до початку бойових стрільб. Під час контрольних перевірок, інспектування терміни підготовки можуть бути скорочені.

Підготовка – це найбільш складний та відповідальний етап у проведенні будь-яких занять (навчань) тому, що вимагає від командира, який їх проводить та особового складу, що навчається виконання значного обсягу робіт, а також показує рівень методичної та професійної підготовки керівника та ступінь відповідальності тих, які навчаються.

2.2. Планування бойових стрільб відділення (екіпажу), взводу – це комплекс заходів, який виконується командирами, штабами і підрозділами при організації занять і включає:

- особисту підготовку керівника до заняття;
- визначення (уточнення) вихідних даних;
- вибір району (ділянки місцевості) для проведення заняття;
- розробку плану проведення заняття;
- підготовку до заняття, тих, які навчаються;
- рекогносцировка та підготовка району заняття;
- матеріально-технічне забезпечення.

У кожному конкретному випадку обсяг і зміст заходів буде визначатися досвідом керівника і його методичною майстерністю та іншими чинниками, що впливають на зміст та терміни проведення занять.

Підготовка керівника до бойових стрільб розпочинається з вивчення керівних документів і продовжується на показових, інструкторсько-методичних заняттях, зборах і інструктажах та під час проведення планових занять. Основним методом підготовки кожного керівника залишається самостійна робота. Цілеспрямовану підготовку до бойових стрільб необхідно починати з повторення основних положень бойового статуту, настанов і посібників, керівництв. Ознайомлення з цими документами допоможе керівнику заняття визначити найбільш складні питання, які потребують поглибленого опрацювання, глави і статті бойового статуту, що потрібно повторити, які керівництва необхідно додатково вивчити.

Готуючись до занять, командир підрозділу повинен оцінити рівень підготовки особового складу, підрозділу виходячи, з цього визначити навчальні цілі, засоби матеріально-технічного та тилового забезпечення заходи, які потрібно виконати особисто, підлеглим офіцерам (сержантам) та особовому складу.

Перелік документів, які відпрацьовуються в частині, підрозділі для проведення бойових стрільб взводів, відділень (екіпажів) надається у додатку 1.

Вихідними даними для проведення бойової стрільби є тема, навчальні цілі, зміст навчальних питань, місце проведення і склад тих, які навчаються, час (вдень, вночі), тривалість, кількість озброєння, військової техніки та імітаційних засобів. Вище перераховані дані керівником заняття беруться з Плану і Програми бойової підготовки, розкладу занять і вказівок безпосереднього командира. Крім того, ці дані можуть уточнюватися у ході проведення показових, інструкторсько-методичних занять, інструктажів та підведення підрозділу підсумків бойової підготовки за минулий тиждень та постановки завдань на наступний. (Додаток 2, 3)

Роботу над вихідними даними доцільно почати *із з'ясування теми* заняття. Це необхідно керівнику для того, щоб визначитися на фоні якої тактичної обстановки буде перевірений рівень підготовки, командира та його підрозділу.

Програма бойової підготовки і розклад занять розкривають зміст кожного заняття у вигляді навчальних питань, це полегшує роботу керівника нижчої ланки при підготовці до занять. У подальшому, знаючи рівень підготовки командирів та особового складу, які навчаються і виділені ресурси матеріально-технічного забезпечення, він може уточнити тривалість навчальних питань, визначити навчальні цілі, місце та порядок проведення заняття. Бойові стрільби з відділеннями (екіпажами) і взводами проводяться за темою одного з основних видів загальновійськового бою (оборона або наступ) з відпрацюванням питань зустрічного бою, пересування підрозділу, розташування на місці, виходу із бою та відходу, ведення бою в оточенні, тощо.

З'ясувавши тему і зміст заняття керівник визначає **навчальні цілі**. Вони повинні відповідати темі, бути конкретними та спрямованими на підвищення якості підготовки як окремого військовослужбовця так і підрозділу в цілому. Необхідно пам'ятати, що навчальні цілі на бойових стрільбах визначаються для кожної категорії тих, які навчаються, відділення (танку), взводу.

Час проведення заняття (вдень, вночі) визначається на основі Програми бойової підготовки і розкладу занять. Маючи обмежений ліміт часу на етапі стрільби, командир повинен провести його розрахунок для відпрацювання кожного навчального питання, щоб якомога краще перевірити підлеглий підрозділ. Кожна хвилина навчального часу повинна була використана для навчання особового складу. Загальна тривалість заняття повинна забезпечувати не тільки відпрацювання усіх навчальних питань, але й включати пересування підрозділів до місця заняття і повернення в розташування, переміщення підрозділів на навчальних місцях.

Важливе значення для якісного відпрацювання навчальних питань під час проведення бойових стрільб має **вибір району заняття**, оцінка його розмірів і характеру місцевості. Вибираючи район заняття, керівник повинен знати можливості тактичного поля щодо створенню мішеневої обстановки та яка орієнтовна кількість боєприпасів, імітаційних засобів, моторесурсів відпускається на етап бойової стрільби.

Район де будуть проводитись бойової стрільби повинен відповідати вимогам заходів безпеки, створення бойового порядку і дозволяти ведення вогню з усіх видів зброї, а також розміщення мішеневої обстановки на глибину: для **відділення (екіпажу) 1–2 км, для взводу 2–3 км**. Він повинен включати: місце, (район) звідки передбачається почати заняття (вихідний район, вихідний рубіж, тощо), смугу (ділянку) місцевості, на якій будуть відпрацьовуватись дії сторін, навчальні питання, місце (район) закінчення заняття. Крім того розміри району і характер місцевості повинні забезпечити відпрацювання намічених навчальних питань, як на етапі бойової стрільби, так і у ході занять на навчальних місцях.

Наприклад, для відпрацювання питань наступального бою район занять повинен дозволяти здійснення прихованого висунання та розгортання підрозділу в передбойовий і бойовий порядок, виходу на рубіж переходу в атаку, атаку

опорного пункту, оволодіння об'єктом атаки (виконання бойового завдання), здійснення маневру в глибині оборони противника тощо. На стороні "противника" місцевість повинна бути обладнана в інженерному відношенні з урахуванням тактики його дій, мати необхідну кількість мішеней, макетів озброєння і військової техніки.

Для перевірки питань оборонної тематики місцевість повинна сприяти правильному вибору позицій і опорних пунктів, прихованому розташуванню підрозділів і проведенню маскувальних заходів, захисту від сучасних засобів ураження, організації системи вогню, спостереженню за діями своїх підрозділів і противником.

Для відпрацювання питань розвідки, дій на марші та у похідній охороні місцевість вибирається таким чином, щоб на маршруті руху та поблизу від нього місцевість і різні перешкоди, які потребують їх огляду і подолання (ліс, відкриті ділянки, яри, висоти, гаї, населені пункти, зруйновані і заболочені ділянки доріг, водяні перешкоди, мости і т.д.) дозволяли відпрацювати комплекс намічених питань. Тобто на етапі бойової стрільби підрозділ перевіряється керівником з тактичної підготовки, ЗЗМУ, розвідки та інших предметів бойової підготовки, з відпрацюванням нормативів.

Для відпрацювання усього комплексу намічених навчальних питань керівником **тактична обстановка**. Вона повинна бути складною повчальною, та створювати умови для перевірки навченості діям підрозділу у кожному виді бою. Якщо один взвод переходить до оборони у відсутності зіткнення з противником, то для другого взводу керівником обстановка створюється для переходу до оборони умовах безпосереднього зіткнення, третьому на перехід до оборони у ході зустрічного бою, хоча мішенева обстановка може не змінюватися. При такій організації навчання перевіряється спроможність командирів приймати рішення за будь-яких умов та управляти особовим складом, а підрозділу вести розвідку, швидко і чітко здійснювати маневр та вогневе ураження.

З метою уточнення вихідних даних, підготовки навчальних місць в районі занять, визначення ділянки бойової стрільби, створення мішеневої обстановки, підготовки керівництва та матеріально-технічного забезпечення проводиться *рекогносцировка*. Командир, який організує навчання визначає час і місце її проведення. Вона повинна проводитись з таким розрахунком, щоб було достатньо часу на виконання намічених заходів. На *рекогносцировку* керівник повинен мати план проведення, варіанти схеми мішеневої обстановки.

Рекогносцировка району заняття проводиться в обов'язковому порядку. У ході *рекогносцировки* району бойових стрільб, командир взводу (роти, батальйону) додатково визначає (уточнює):

- межі ділянки бойових стрільб;
- тактичну обстановку, склад, положення і характер дій противника, що позначається мішенями;
- вихідний район (пункт) для своїх підрозділів і глибину виконання бойової задачі;

основний напрямок стрільби, бокові захисні зони за межі яких правіше і лівіше, заборонено ведення вогню, рубежі відкриття і припинення вогню, вид зброї для поразки кожної цілі і спосіб ведення вогню по ній (необхідно для визначення потреби боєприпасів);

місця пунктів управління керівника й операторів;

порядок організації зв'язку;

заходи безпеки й організацію оточення;

час і місце проведення розбору;

характер і обсяг робіт з підготовки ділянки (району) стрільби, мішеневої обстановки, сили і засоби, які потрібні для виконання намічених заходів.

До роботи на цьому етапі крім керівництва за звичай залучається начальник полігону (тактичного навчального поля).

Межі ділянки проведення бойової стрільби, уточнюються, визначаються точки для розгортання навчальних місць, погодження тактичного замислу з мішеневою обстановкою. Найбільш детально потрібно розібратись з позначенням противника, з врахуванням можливостей ділянки тактичного поля. Крім того керівник повинен уточнити: вихідний район, яку тактичну обстановку необхідно створити, складання плану виконання бойових завдань бою.

Визначити наприклад для відпрацювання дій у наступі де буде проходити передній край оборони “противника”, його опорні пункти на передньому краї й у найближчій глибині, розташування вогневих засобів, на якому рубежі можлива його контратака, рубежі розгортання та переходу в атаку, бойові задачі відділення, взводу. В обороні – вихідне положення, позиції (опорні пункти), місця рубежі розгортання та переходу в атаку “противника”, проходів у загородженнях і переходів через перешкоди, бойові завдання для сторони, що обороняється та інші необхідні дані.

Особливу увагу на рекогносцировці варто приділяти дотриманню заходів безпеки, для чого визначається основний напрямок стрільби, бокові захисні зони за які ведення вогню заборонено, рубежі відкриття і припинення вогню, порядок видачі і завантаження боєприпасів, порядок видачі та вилучення боєприпасів на рубежі припинення вогню. Загальні рубежі відкриття і припинення вогню вибираються по місцевим предметам, які добре видно вдень та вночі, і позначаються прапорами (в ночі ліхтарями): рубіж відкриття вогню – червоного кольору; рубіж припинення вогню – білого кольору (вночі ліхтар синього кольору). Розміщення мішеней позначеного противника, повинно виключати можливість ведення вогню в напрямках, що виходять за межі району бойової стрільби.

Якщо етап бойових стрільб проводиться вночі, необхідно насамперед визначити основний напрямок стрільби, бокові захисні зони (якщо вони не співпадають з денними), рубежі відкриття та припинення вогню, цілі, по яким буде вестись вогонь по спалахах пострілів, з нічними прицілами і при освітленні місцевості визначеними засобами (РОП, РСП).

2.3. Мішенева обстановка

Мішенева обстановка, яка створюється для проведення бойових стрільб, повинна відповідати замислу командира, організаційно-штатній структурі підрозділів есентуального противника тактики його дій та враховувати особливості театру воєнних дій, забезпечувати вироблення у командирів, практичних навичок в організації та веденні бою.

Виходячи із замислу, а також кількість наявних у відділенні (екіпажі), взводі вогневих засобів, керівник навчання визначає кількість, розміщення і порядок показу цілей. При цьому він повинний вибрати ділянки для ведення вогню по повітряним цілям, рубежі метання ручних гранат, ведення вогню із гармат БМП (великокаліберного кулемета, встановленого на БТР, БРДМ), а також ведення вогню вночі з використанням нічних прицілів. Передбачити додатково до встановлення і використання резервних груп мішеней, а також цілей для підрозділів посилення. Цілі (мішені) повинні виставлятися на всю глибину бойового порядку противника, що позначається, не допускається їх лінійне розташування.

Кількість цілей (мішеней) визначається розділом V Курсу стрільб вид 2004 року. На бойову стрільбу в наступі для відділення, як варіант може бути використано (10–16шт.), для механізованого взводу (25–40 шт.) мішеней. Причому для підрозділів повного складу їх кількість береться ближче до більшої межі, для підрозділів неповного складу – до меншої межі, зазначеної кількості мішеней. Проте при відпрацюванні окремих тем кількість мішеней може змінювати у більшу або меншу сторону, залежно від питань, що будуть виконуватися підрозділами згідно з бойовим призначенням, тому керівнику необхідно вміти проводити розрахунок мішеневої обстановки.

По-перше, керівник заняття визначає можливі втрати противника. Відомо, що постійний некомплект підрозділів есентуального противника в середньому може складати 5–10 %. Крім того, у ході вогневої підготовки атаки противник може понести втрати до (20–25%). У результаті загальний некомплект може бути в межах 25–35%. (Наприклад: мотопіхотне відділення противника у своєму складі має 10 чоловік, з них механік-водій БМП-1, навідник-оператор-1, оператор ПТРК-1, стрелець-гранатометник-1, інших 6 військовослужбовців озброєних автоматичними гвинтівками і ручними кулеметами. З урахуванням некомплекту (10%) і можливих утрат (20%) укомплектованість відділення складе 70% штатної чисельності, тобто 7 чоловік.)

По-друге, необхідно визначити місця установки цілей (мішеней). Розстановка здійснюється на підставі замислу керівника на етап бойової стрільби.

Відділення, наступаючи на фронті до 50м, може зустріти на передньому краї оборони противника, з урахуванням втрат 2–3 стрільці, один із яких – кулеметник (оператор ПТРК "Дракон" або "Мілан" і ін.). За позицією відділення, на відстані до 200 м на вогневій позиції буде знаходитися БМП, знищення якої повинен передбачити командир механізованого відділення.

З оволодінням переднім краєм його оборони, противник буде відводити особовий склад, що залишився в глибину оборони. Отже відділення, яке наступає у може зустріти до 1–2 солдатів противника, що відходять, та 1–2 солдатів, що забезпечують відхід вогнем з вигідного рубежу (з позиції пункту управління відділення (секції) взводу, розташованого в глибині).

З оволодінням наступаючими опорним пунктом взводу першого ешелону і просуванням їх у глибину, вони можуть бути атаковані, особовим складом противника, що обороняється у другому ешелоні мотопіхотної роти. У цьому випадку перед фронтом відділення може оборонятися ще до 1–2 солдатів противника.

При бої за взводний опорний пункт другого ешелону роти противник може почати контратаку. У цьому випадку відділенню разом із сусідами з вигідного рубежу доведеться відбивати його танки і піхоту (1–2 танки і до 2 солдатів).

Після успішного відбиття контратаки противника і початком його відходу, відділення здійснює посадку в БМП (БТР) і спільно із сусідами переходить до переслідування. Окремі групи противника, що відходять, (1–2 солдати), знищуються на ходу.

Таким чином, неважко підрахувати, що в ході виконання цієї задачі відділенню може протидіяти до 10–16 цілей (8–13 піхотинця противника, 1–2 танк і 1 БМП), що будуть розташовуватися на 4–5 рубежах.

При розрахунку кількості рубежів і цілей на бойову стрільбу взводу обґрунтування здійснюється аналогічним чином, але з урахуванням збільшення ширини фронту наступу і глибини бойової задачі.

Таким чином, враховуючи ймовірні дії підрозділів противника та його можливі втрати, на бойову стрільбу відділенню (взводу) може бути виставлено для стрілецької зброї та БМП (БТР) 10–16 (25–40) цілей (мішеней), що розташовуються на 4–5 і 5–6 рубежах відповідно.

Із усіх мішеней, що виставляються, повинні бути 10–15% рухомими. У гірській та дуже пересіченій і лісисто-болотистій місцевості кількість мішеней, що рухаються, може бути зменшене до 10%, а частина нерухомих мішеней збільшена на той же відсоток.

З урахуванням цих вимог із загальної кількості мішеней, що виставляються на бойову стрільбу відділенню (взводу) має бути: для гармати БМП-1(БМП-2) 3(5) цілей, для стрілецької зброї мішеней, що рухаються 1-2 (3-5), а які з'являються 8–12, (20–25) цілей.

Для позначення противника мішенями застосовуються: живої сили у взводних опорних пунктах на передньому краї – головні і грудні фігури; спостерігачів – головні фігури; живої сили в глибині – поясні фігури; кулеметів, танків, БМП (БТР), ПТРК, вертольотів – відповідні їм мішені; що атакують, що контратакують, що відходять груп – ростові фігури.

При проведенні бойових стрільб за оборонною тематикою кількість виставлених мішеней збільшується тому, що наступаючий противник, як правило, передбачає створення 3-5-кратної переваги над підрозділом, що обороняється.

Додатково до зазначеної кількості мішеней виставляються резервні групи мішеней, що використовуються для вирішення раптово виникаючих завдань у ході бою і замість мішеней, що не з'явилися. Додаткова витрата боєприпасів на ураження резервних груп мішеней не передбачається.

Після визначення кількості мішеней і їх розміщення керівник навчання визначає вид зброї для поразки кожної цілі, спосіб ведення вогню (з ходу, із зупинки), положення для стрільби (лежачи, з коліна), і дальності ведення вогню (середнє арифметичні дальності відкриття і припинення вогню).

Дальність відкриття вогню по цілям визначається керівником з урахуванням бойових можливостей зброї, характеру цілей, часу необхідного для виявлення і поразки цілей, положення для стрільби (способу стрільби) і кількості боєприпасів, що відпускається.

Порядок і тривалість показу цілей, напрямок і швидкість їх руху, імітації вогню цілей визначається керівником навчання у залежності від тактики дій противника, що позначається, характеру цілей, дальності стрільби і часу доби. Необхідно передбачити можливі зміни порядку показу цілей у ході бойових стрільб у залежності від прийнятих рішень командирами, що навчаються, і за реальними діями підрозділів.

Загальний час показу цілей визначається часом, необхідним для проходження стріляючими відстані від рубежу відкриття до рубежу припинення вогню на кожній ділянці. Цілі варто показувати кілька разів з інтервалами у 10–30 секунд. Після визначення мішеневої обстановки, керівник бойової стрільби розраховує необхідну кількість боєприпасів для виконання бойової задачі.

Вихідними даними для розрахунку є:

кількість мішеней для кожного виду зброї;

положення для стрільби (спосіб ведення вогню), який згідно до створеної тактичної обстановки найбільш доцільний при виконанні вогневої задачі;

середні дальності ведення вогню;

середні норми витрат боєприпасів, необхідні для поразки однієї цілі на середніх дальностях стрільби.

Розрахунок кількості боєприпасів для поразки цілей з кожного виду зброї керівник навчання, здійснює керуючись таблицею 1 Курсу стрільб вид. 2004 року.

За основу загального розрахунку береться сумарна кількість виставлених цілей (мішеней) для кожного вогневого засобу, при цьому кількість мішеней для нього визначається відповідно до коефіцієнту вогневих завдань, що вирішуються ними в оборонному або наступальному бою. (Коефіцієнти кількості вогневих завдань подані в таблиці 1)

На бойовій стрільбі за оборонною тематикою може залучатися механізований взвод:

особовий склад, озброєний АК-74 - 7 чол., СГД - 1 чол., РКК (КК) - 3 чол., РПГ-7 - 3 чол., БМП-2 - 3 одиниці.

[Перейти на сайт](#) →